

פניני חיים

מתורתו של הרב דרוקמן זצ"ל

ט"ו בשבט

ונאכל מפריה ונשבע מטובה

מכן אנו עוברים לבקשה הנראית נמוכה וחומרית: 'ונאכל מפריה ונשבע מטובה', וכי רק בשביל זה אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא לעלות לארץ ישראל - כדי שנאכל לשובע ולא נהיה רעבים?! אלא, מסבירים הפוסקים, **כי באכילת פירות ארץ ישראל "אנו ניזונים מקדושת השכינה וטהרתה!"** (ב"ח, או"ח ר"ח, ח'). נמצא, כי אכילת פירות ארץ ישראל איננה מעשה גשמי בלבד - אלא היא גם **מקדשת ומרוממת אותנו.**

בפרשת השבוע האחרונה נפגשנו עם לחם א-לוהי, מן, היורד מהשמים. **"ויאמר ד' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים"** (שמות, ט"ז, ד). התורה מספרת כי מתנה שמימית זו ליוותה את עם ישראל בכל שנות נדודיהם במדבר: **"ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען"** (שם, ל"ה), כלומר, עם כניסתם של עם ישראל לארץ ישראל, פסק המן מלרדת.

מהדברים הללו אנו למדים מסר משמעותי ביותר. אנשים נוטים לחשוב כי הגשמיות מפריעה לרוחניות, וכי כדי להיות אדם קדוש צריך לפרוש מהחומר. אולם, בארץ ישראל מתרחשת תופעה הפוכה - שיא הקדושה מופיע דווקא מתוך החיבור אל הארץ. **עם הקודש צריך לחיות**

מלבד כל הוויטמינים הרגילים שקיימים בכל הפירות, בפירות ארץ ישראל יש "ויטמין" נוסף, "ויטמין קדושה"

כאשר חושבים על כך, הדבר יכול לעורר תמיהה: כיצד ייתכן שדווקא עם כניסתנו אל ארץ ישראל, ארץ הקודש, מפסיד עם ישראל את ה"לחם הרוחני", שמגיע ישירות מריבונו של עולם - ונאלץ להסתפק בלחם ארצי, פשוט ורגיל?!

חיי קודש על אדמת הקודש. התורה איננה מדריכה אותנו לחיי פרישות ונזירות, אלא לחיים של קדושה המתגלה בתוך המציאות הארצית.

הרב דרוקמן זצ"ל מביא את דברי רבי אברהם אזולאי (חי לפני כ-400 שנה בארץ ישראל), בספרו "חסד לאברהם", שעונה על כך תשובה מפתיעה: **אותה רוחניות שהייתה קיימת במן - נמצאת בפירותיה של ארץ ישראל!** כלומר, לא הפסדנו כלל! מלבד כל הוויטמינים הרגילים שקיימים בכל הפירות, בארץ ישראל יש **"ויטמין" נוסף, "ויטמין קדושה".** **פירות ארץ ישראל הם עצמם מן!** כאשר אנחנו אוכלים את פירות ארץ ישראל אנחנו אוכלים קדושה!

זכינו בדור שלנו לשוב אל ארצנו, ומוטלת על כתפיו משימה חשובה ביותר: לחדד את מבטנו, מתוך העמקה בתורה, כך שנוכל לגלות את מהותה הפנימית של הארץ ופירותיה; ללמוד ולהבין כי אף על פי שבעיניים רגילות ארץ ישראל נראית ככל הארצות - **במבט פנימי יותר מתגלה כי היא ספוגה ומלאה בקדושה.** מתוך כך, עלינו לשמוח בכל מפגש עם פירותיה, ולהתפלל לקדוש ברוך הוא שיוסיף לזכות אותנו **לאכול מפריה ולשבוע מטובה.**

דברים אלו מתבטאים גם בברכה שאנו מברכים אחרי אכילת פירות משבעת המינים. אנו מתחילים עם בקשות נעלות: 'זהעלנו לתוכה, ושמחנו בניינה', אך מייד לאחר

